

Dosarul nr. 2ra-618/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) V. Lastavețchi
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu

Î N C H E I E R E

07 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Criulean Ionuț, reprezentat de avocatul Bolboceanu Ana,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Rusanov Larisa împotriva lui Criulean Ionuț cu privire la repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2020, prin care s-a respins apelul declarat de avocatul Bolboceanu Ana în interesele lui Criulean Ionuț și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 noiembrie 2019,

c o n s t a ț ă :

La 08 august 2017, Rusanov Larisa a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Criulean Ionuț cu privire la repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Rusanov Larisa a menționat că este proprietara apartamentului nr. 26 din str. Ion Inculeț nr. 105/2 mun. Chișinău, iar pârâtul Criulean Ionuț este proprietarul apartamentului nr. 31 de la etajul superior.

Reclamanta a specificat că la data de 08 iunie 2017, din apartamentul nr. 31 a avut loc o scurgere de apă, în rezultatul căreia au fost inundate apartamentele nr. 21, 26 și 11.

În rezultatul examinării situației la fața locului în aceeași zi, a fost întocmit actul de constatare, prin care s-a confirmat că apartamentul nr. 26 a fost inundat de la apartamentul nr. 31 de la etajul superior, fiind deteriorate tavanele în baie și veceu, coridor, salon, dormitor, debara, covoarele pluteau în apă, iar în debara au fost deteriorate hainele.

De asemenea, a specificat că prin Raportului de expertiză extrajudiciară din 12 iulie 2017, costul lucrărilor de reparație ce necesită a fi efectuate în încăperile inundate ale apartamentului nr. 26, a fost estimat la suma de 72 837,16 lei, însă pârâtul refuză să achite suma respectivă.

Rusanov Larisa a solicitat încasarea de la Criulean Ionuț a sumei de 72 837,16 lei cu titlu de prejudiciu material, încasarea sumei de 25 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 05 noiembrie 2019, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Rusanov Larisa.

S-a încasat de la Criulean Ionuț în beneficiul Larisei Rusanov suma de 72 837,16 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 1 195 de lei cu titlu de taxă de stat achitată de reclamantă, suma de 3 000 lei pentru efectuarea expertizei și suma de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

S-a încasat de la Criulean Ionuț în beneficiul statului suma de 990,11 lei cu titlu de taxă de stat, de la care reclamanta a fost scutită la depunerea acțiunii.

În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că reclamanta este proprietara apartamentului nr. 26 din str. Ion Inculeț nr. 105/2 mun. Chișinău, iar pârâtul Criulean Ionuț este proprietarul apartamentului nr. 31 de la etajul superior.

Prin actul de constatare din 08 iunie 2017, întocmit de angajații SA "Interactiv", s-a stabilit că în veceul apartamentului nr. 31 s-a spart furtunul de apă, fapt care a condus la inundarea apartamentelor situate la etajele de mai jos până la etajul 3 inclusiv, în total au fost inundate 5 apartamente.

De asemenea, instanța de fond a conchis că potrivit actului de constatare, apartamentul nr. 26 ce aparține Larisei Rusanov, a fost inundat de la apartamentul nr. 31 de la etajul superior, fiind deteriorate tavanele în baie și veceu, coridor, salon, dormitor, debara, covoarele pluteau în apă, iar în debara au fost deteriorate hainele.

Conform Raportului de expertiză extrajudiciară din 12 iulie 2017, costul lucrărilor de reparație ce necesitau a fi efectuate în încăperile inundate ale apartamentului nr. 26, a fost estimat la suma de 72 837,16 lei, pe care pârâtul a refuzat să de achite.

La fel, instanța de judecată a specificat că, la caz, reclamanta a prezentat suficiente argumente și probe care demonstrează că prejudiciul, exprimat prin deteriorarea încăperilor din apartamentul său, a fost cauzat printr-o scurgere din apartamentul ce aparține lui Criulean Ionuț, iar pârâtul nu a prezentat probe care ar demonstra că prejudiciul s-a produs prin scurgerea apei din alt apartament, prin forță majoră sau din vina reclamantei, precum și probe care să confirme că prejudiciul este mai mic decât cel pretins de reclamantă.

În acest context, instanța a reținut că, prin încheierea din 09 octombrie 2018, a fost dispusă efectuarea expertizei de către Centrul Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul Justiției, iar la 17 ianuarie 2019, Centrul Național de Expertiza Judiciare a informat instanța de judecată și participanții la proces că efectuarea expertizei va fi posibilă în anul 2021.

Ulterior, prin încheierea din 16 iulie 2019, s-a dispus încredințarea efectuării expertizei Biroului Asociat de Expertiză Judiciară "CEXIN", însă la 06 iunie 2019, acesta a informat instanța de judecată despre faptul că expertiza nu poate fi efectuată din motiv că apartamentul deja a fost reparat.

Astfel, având în vedere că pârâtul nu a adus critici întemeiate raportului de expertiză extrajudiciară, instanța de judecată a concluzionat referitor la admiterea integrală a pretențiilor reclamantei cu privire la încasarea prejudiciului material.

Cu referire la pretenția privind încasarea prejudiciului moral, instanța de fond a invocat că legislația nu prevede expres compensarea prejudiciului moral în astfel de spețe, prin urmare pretenția respectivă urmează a fi respinsă integral.

Totodată, instanța a concluzionat referitor la necesitatea încasării de la pârât în beneficiul reclamantei, a sumei de 1 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, compuse din taxă de stat, achitată la depunerea acțiunii.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 98 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, a dispus încasarea de la Criulean Ionuț în beneficiul statului, a părții din taxa de stat, de la plata cărei reclamanta a fost scutită, și anume în mărime de 990,11 lei.

De asemenea, prima instanță a admis integral cererea cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, compuse din cheltuieli pentru efectuarea expertizei extrajudiciare în sumă de 3000 lei, precum și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 5 000 lei, acestea fiind reale și rezonabile.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2020, s-a respins demersul înaintat de către avocatul Bolboceanu Ana în interesele lui Criulean Ionuț cu privire la numirea expertizei judiciare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2020, s-a respins apelul declarat de avocatul Bolboceanu Ana în interesele lui Criulean Ionuț și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 noiembrie 2019.

La 25 ianuarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Criulean Ionuț, reprezentat de avocatul Bolboceanu Ana, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei la rejudecare.

Recurentul Criulean Ionuț, în motivarea recursului a menționat că experții din cadrul Biroului Asociat de Expertiză Judiciară "CEXIN" prematur au constatat că expertiza apartamentului nr. 26 nu este posibilă de efectuat, deoarece acesta a fost deja reparat.

Or, Rusanov Larisa a informat biroul de expertiză referitor la reparația apartamentului, fără a aduce careva probe în acest sens.

Mai mult ca atât, recurentul a invocat că nu i-a fost adusă la cunoștință scrisoarea Biroului Asociat de Expertiză Judiciară "CEXIN" cu referire la faptul că expertiza nu poate fi efectuată din motiv că apartamentul a fost deja reparat.

De asemenea, recurentul a invocat că concluziile instanțelor de judecată sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

În acest sens, a specificat că din actul de constatare întocmit la data de 08 iunie 2017, rezultă că a fost constatată deteriorarea tavanelor în baie și veceu, în coridor, antreu, dormitor, debara, iar în raportul de expertiză este indicat că

încăperile inundate sunt compuse din coridor, salon, încăpere locativă, garderobă, grup sanitar.

Însă, în actul de predare-primire a apartamentului nr. 26 din 12 septembrie 2005, investitorul Rusanov Larisa a primit apartamentul compus dintr-o odaie.

Astfel, recurentul a reiterat că actele menționate supra se contrazic, prin urmare din actele reținute de prima instanță rezultă că apartamentul inundat este compus din mai multe odăi locative, fapt ce pune la îndoială hotărârile contestate.

Totodată, recurentul a menționat că Raportul de expertiză extrajudiciară prezentat de reclamantă, nu corespunde prevederilor art. 37 din Legea cu privire la expertize și la statutul expertului judiciar și anume referitor la datele din partea introductivă a raportului respectiv.

Astfel, nerespectarea exigențelor stabilite de lege, duce la nulitatea raportului de expertiză și deci nu poate servi ca temei la emiterea unei hotărâri judecătorești.

La fel, a invocat și faptul că în instanța de apel a fost înaintat demersul cu privire la numirea unei expertize în vederea stabilirii existenței și mărimii prejudiciului cauzat, însă neîntemeiat a fost respins prin încheierea din 29 septembrie 2020.

Prin urmare, repetat a fost lipsit de dreptul de a prezenta probe și a susține poziția sa.

De asemenea, recurentul a invocat că instanțele de judecată au reținut că Rusanov Larisa este proprietara apartamentului nr. 26, însă la materialele cauzei nu sunt anexate probe în acest sens.

La 12 martie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către Rusanov Larisa la 19 martie 2021 conform avizului de recepție (f.d. 13).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 29 septembrie 2020, iar la 13 noiembrie 2020, instanța de apel a expediat în adresa părților decizia motivată a instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 25 ianuarie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de

fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Criulean Ionuț, reprezentat de avocatul Bolboceanu Ana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Criulean Ionuț, reprezentat de avocatul Bolboceanu Ana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari